

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2020. uputio Markkinaoikeus (Finska) –
Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy**

(Predmet C-594/20)

(2021/C 35/45)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Markkinaoikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kuluttaja-asiamies

Tuženik: MiGame Oy

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 21. stavak 1. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi to da, pored navođenja telefonskog broja koji se naplaćuje u iznosu koji nije veći od osnovne tarife, trgovac može navesti telefonski broj koji potrošač eventualno upotrebljava u vezi s pitanjima koja se odnose na sklopljeni ugovor, a za čiju se upotrebu obračunava veća cijena od osnovne tarife; osim toga, ako bi navođenje telefonskog broja kojim se prekoračuje osnovna tarifa bilo u određenim okolnostima u skladu s člankom 21., jesu li, na primjer, puka prepoznatljivost telefonskog broja po osnovnoj tarifi, dovoljno jasna naznaka namjene telefonskih brojeva i bitne razlike u dostupnosti službe za korisnike ili njezina razina relevantni za ocjenu?
2. Treba li pojam osnovne tarife u skladu s člankom 21. Direktive 2011/83/EU tumačiti na način da trgovac smije kao broj službe za korisnike u vezi s pitanjima koja se odnose na sklopljeni ugovor navesti isključivo uobičajene geografske brojeve fiksne ili mobilne telefonske linije ili one koji su za potrošača besplatni; osim toga, ako trgovac smije navesti drugi telefonski broj, koji je najveći iznos naknada koji se za upotrebu tog broja smiju naplatiti potrošaču koji je sklopio ugovor o telefonskoj pretplati na temelju ponude paketa usluga?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2020. uputio Oberster Gerichtshofs (Austrija) –
UE/ShareWood Switzerland AG i VF**

(Predmet C-595/20)

(2021/C 35/46)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: UE

Druge stranke u revizijskom postupku: ShareWood Switzerland AG, VF

Prethodno pitanje

Treba li članak 6. stavak 4. točku (c) Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) ⁽¹⁾ tumačiti na način da se ugovori o prodaji stabala tikovine i balzovine između poduzeća i potrošača čija je svrha stjecanje vlasništva nad stablima radi sječe i profitabilne prodaje nakon obrade te koji u tu svrhu uključuju ugovor o zakupu i ugovor o uslugama trebaju smatrati „ugovorima koji se odnose na stvarno pravo nad nekretninama odnosno na najam ili zakup nekretnina” u smislu te odredbe?

⁽¹⁾ (SL 2008, L 177, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2020. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**(Predmet C-596/20)**

(2021/C 35/47)

*Jezik postupka: mađarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DuoDecad Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 1. točku (c), članak 24. stavak 1. i članak 43. Direktive Vijeća 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti na način da stjecatelj licencije za znanje i iskustvo, društvo koje ima poslovni nastan u državi članici Unije (u slučaju glavnog postupka, u Portugalu), krajnjim korisnicima ne pruža usluge koje su dostupne na internetskoj stranici, tako da ne može biti primatelj usluge tehničke podrške za znanje i iskustvo poreznog obveznika koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici (u slučaju glavnog postupka, u Mađarskoj) kao podugovaratelja, nego potonji porezni obveznik takvu uslugu pruža davatelju licencije za znanje i iskustvo koji ima poslovni nastan u potonjoj državi članici, u okolnostima u kojima je stjecatelj licencije:
 - (a) u prvoj državi članici imao iznajmljene urede, računalnu i uredsku infrastrukturu, vlastito osoblje i veliko iskustvo u području elektroničke trgovine, a njegov je vlasnik imao širok opseg međunarodnih odnosa i kvalificiranog upravitelja u području elektroničke trgovine;
 - (b) dobio znanje i iskustvo koji odražavaju postupke funkcioniranja internetskih stranica i njihova ažuriranja, o tome davao mišljenja, predlagao izmjene navedenih postupaka i odobravao ih;
 - (c) bio primatelj usluga koje je porezni obveznik pružao na temelju tog znanja i iskustva;
 - (d) redovito primao izvješća o uslugama koje pružaju podugovaratelji (konkretno, o prometu na internetskim stranicama i plaćanjima s bankovnog računa);
 - (e) u vlastito ime registrirao internetske domene koje su omogućavale pristup internetskim stranicama putem interneta;
 - (f) na internetskim stranicama bio naveden kao pružatelj usluge;
 - (g) sâm ulagao napore u očuvanje popularnosti internetskih stranica;